

komspræmier, naar disse Dyr blive ældre. I den Henseende kan jeg fuldt ud tiltræde Lovforslagets Bestemmelser, og jeg forstaar ikke den Kritik, der er kommen frem fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen). Hvad jeg gerne vilde have, er, at de gamle Dyr, der modtage Afkomspræmie, men ikke kunne faa Individspræmie, ikke skulle være pligtige til at fremstilles paa disse Statsskuer. Det er efter min Mening meningsløst og paabyrder kun de Foreninger, som have disse ældre Dyr, store Bekostninger, uden at det er af fjerneste Betydning. I den Henseende savner jeg en Bestemmelse i Lovforslaget, og i det hele vil jeg om Lovforslagets enkelte Paragraffer sige, at en hel Del af dem efter min Mening ikke ere saa fyldige, som de burde være. Det forekommer mig, at Loven af 1902 i saa Henseende har Fortrinet, netop fordi der der paa en mere udførlig Maade er givet Anvisning paa, hvorledes man i det enkelte Tilfælde har at forholde sig. Jeg mener derfor, at man i Udvalget maa se at gøre det hele mere fyldigt. Motiverne til Lovforslaget ere ogsaa meget kortfattede. Det kan godt være, at det har været vanskeligt i Motiverne til Lovforslaget at fremsætte alt, hvad man af Oplysninger har indhentet fra de forskellige Landbrugsorganisationer og Landbrugsautoriteter, som man har henvendt sig til, men jeg mener, at det i alt Fald vil have sin store Betydning, at det Udvalg, som bliver nedsat og skal have med Sagen at gøre, fremskaffer disse Oplysninger for at se, hvorfra de ere indhentede og hvad de Mænd, der ere spurgt, i det hele have haft at meddele.

Med Hensyn til Tilskuddet til Avlsforeningerne maa jeg sige, at jeg intet har imod, at Beløbene nedsættes noget fra det nu gældende. Det Tilskud, der hidtil er ydet Hesteavlforeningerne, mener jeg kan udmærket godt nedsættes. Lad mig for Resten sige, at efter min Mening har Husdyrloven af 1902 netop for Hesteavlens Vedkommende bidraget til, at den i mange Egne af Landet, i alt Fald paa de Egne, hvor jeg er bedst kendt, har gjort rivende Fremskridt. Man har sluttet sig sammen i Foreninger, og ved at drøfte Sagerne med hverandre have de praktiske Landbrugere indset, af hvor stor Betydning det er at faa et saa godt Avlsmateriale for disse Foreninger som muligt. Jeg tror, at det gode Arbejde, som er gjort, ogsaa i Fremtiden vil kunne gøres, selv om de Bevillinge, som

nu for Tiden gives, nedsættes ret betydeligt.

I § 14 findes der en Bestemmelse med Hensyn til Kvægavlsforeningerne, og det hedder her, at Kaaring af Køerne skal finde Sted under betryggende Kontrol. Efter min Mening er den Kaaring, der finder Sted ude i Kvægavlsforeningerne, ret betydningsløs. Saa vidt jeg erindrer, behandlede man det Spørgsmaal ved et Konsulentmøde for nogle faa Maaneder tilbage, og jeg tror nok, at der blandt Konsulenterne var ret stor Enighed om, at det Kaaringssystem, som nu findes, udmærket godt vil kunne undværes. Og efter det Kendskab, jeg har til det, tror jeg, som sagt, det er betydningsløst. I alt Fald burde det, naar der overhovedet skal finde Kaaring Sted, kun blive de bedste Dyr, der bleve kaarede, medens man nu i mange Tilfælde kaarer baade blandt 1ste og 2den og 3die Klasses Dyr. Der findes ogsaa en anden Bestemmelse, som allerede er omtalt, og som jeg derfor øjeblikkelig skal gaa fra og blot nævne, nemlig at Foreningstyrene skulle efterses 2 Gange aarlig. Det mener jeg ikke er nødvendigt at sætte ind i en Lov, fordi Foreningernes Medlemmer selv ville være i højeste Grad interesserede i, at Dyrene ere sunde, og viser der sig Tegn paa noget andet, ville de øjeblikkelig søge at komme af med disse Avlsdyr.

Tilskuddene til Kvægavlsforeningerne ere jo betydeligt nedsatte. For Malkekvæggets Vedkommende gaar Bidraget ned fra 150 til 100 Kr. Men man skelner mellem Malkekvæg og Kødqvæg, og for det sidstes Vedkommende gaar Bidraget ned til omtrent 75 Kr. for hver Forening. Naar jeg nu vilde spørge den højtærede Landbrugsminister, hvad Grunden egentlig er til, at man saaledes skelner mellem Kødqvæg og Malkekvæg, ved jeg meget vel, hvad han vilde svare. Han vilde svare, at for Malkekvæggets Vedkommende stiller man forskellige Betingelser, for at det overhovedet skal kunne faa Tilskud, blandt andet at af Medlemmernes Køer skulle $\frac{2}{3}$ være under Kontrol. Nu er denne Bestemmelse blevet meget stærkt kritiseret og efter min Mening med Rette, thi hvis den oprettholdes, vil man vistnok slaa de fleste Kvægavlsforeninger ihjel. Men man stiller alt-saa Fordringer for Malkekvæggets Vedkommende, og det vil man vedblivende gøre, om ogsaa man forandrer denne Bestemmelse om, at $\frac{2}{3}$ af Køerne skulde være kontrollerede, og saa bliver det min Sag at bevise, at naar man ikke stiller samme